

Антония Маркова

Молитва

Врачанският зелен Балкан
е гроб на хиляди юнаци.
Но в него ти остана сам
сред пропасти и пуцинаци...
Другарите ти, как така
забравиха и теб, и гроба?
Без кръст, без майчина ръка
да те помилва в късна доба –
лежиш незнайно днес къде...
То живите и гроб си нямат –
тупти юнашкото сърце
дори и с люта в него рана!
Тупти у мен, у вас, у нас,
у българите с чест и воля!
И не пред вехт иконостас –
пред Теб, Войводо, днес се моля
за утрешния ведър ден
на моята страна несретна...
Бъди, Войводо наш, до мен –
та в устрема си да не трепна!

КРАЙ

© Антония Маркова

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9774>]